

SVĒTAIS GARS UN DRAUDZE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ef. 1:22, 23; 1. Kor. 12:13; Rom. 6:3-7; Ap. d. 17:11; Ef. 4:5, 6; Ap.d. 2:4-11.

ATMIŅAS PANTS:

“Dedzīgi sargādami vienotību Garā, uzturēdami to ar miera saiti. Viena miesa un viens Gars – tāpat kā vienai ceřībai jūs savā aicinājumā esat aicināti – viens Kungs, viena ticība, viena kristība.” (Ef. 4:3-5)

Dažreiz mēs domājam par Svētā Gara darbu tikai individuālā līmenī un atsevišķu ticīgo dzīvēs. Bet šis darbs atsevišķos cilvēkos ir pamats garīgai kopienai. Svētais Gars ir augstākā par Kristus draudzes eksistenci atbildīgā persona.

Mēs bieži esam kārdināti domāt, ka draudze pastāv un aug dažādo evaņģēlizācijas un misijas aktivitāšu dēļ. Jā, Dievs grib sasniegt Savus godības pilnos plānus draudzei un darīt to ar mūsu palīdzību. Bet reālas izmaiņas draudzē nenes tas, ko mēs darām, ne arī tas ir rezultāts mūsu organizācijas un administrēšanas prasmēm, lai arī cik tas viss būtu svarīgi. Draudze pastāv tā dēļ, ko Dievs jau ir izdarījis un turpina darīt mūsu labā caur Svēto Garu. Svētais Gars ir tas, kurš rada garīgu kopienu un sadraudzību. Draudzei pieder rakstītais Dieva Vārds, ko iedvesmojis tas pats Gars kā ticības un darbu autoritāte. Gara iedvesmota Bībele ir pamats draudzes teoloģiskajai vienotībai. Bez Gara darba draudze nevarētu eksistēt un nevarētu turpināt piepildīt savu vienoto misiju.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. martā.

Svētais Gars savieno mūs ar Kristu

Svētais Gars vieno mūs daudz un dažādos veidos. Mēs kā draudze nepastāvētu, ja Svētais Gars vispirms mūs nesavienotu ar Kristu. Kristus ir draudzes galva (sk. Ef. 1:22, 23; 5:23). Caur Svēto Garu mēs esam savienoti ar pašu Kristu. Būt vienotiem ar Kristu ir pamats visām glābšanas svētībām, jo viss, kas mums ir Kungā, nāk no Viņa. Mūsu pieņemšana par Dieva dēliem un meitām, mūsu taisnošana un arī mūsu svēttapšana, mūsu uzvarošā dzīve bez grēka un mūsu galējā pagodināšana tiek uzņemta caur mūsu savienību ar Kristu. Tādējādi Viņam ir jābūt visas mūsu kristīgās pieredzes pamatā.

Izlasi Ef. 2:18, 20-22 un 1. Pēt. 2:6, 7. Ko šie panti mums stāsta par Kristus lomā un par Svēto Garu draudzes radīšanā? _____

Caur Garu mums ir pieeja pie Dieva Tēva. Jēzus ir klints, mūsu glābšanas pamats un tas, uz kā ir uzceltas visas pārējās ēkas daļas.

Gara darbs individuālā līmenī vada pie īpašas ticīgo kopienas – draudzes. Kad esam piedzīvojuši glābšanu caur ticību tikai Kristum Jēzum un saņēmuši Dieva mīlestības pieskārienu, draudzē valda salda "saudraudzība Svētajā Garā" (2. Kor. 13:14). Atsevišķi ticīgie tiek kopā uzbūvēti jaunā garīgā Dieva namā Garā (Ef. 2:22). Kā Kristus sekotājiem mums vajadzētu dedzīgi sargāt "vienotību garā, uzturēdami to ar miera saiti" (Ef. 4:3). Visos iespējamajos veidos, nemeklējot vidusceļus tur, kur to nevar darīt, mums jāmeklē vienotība ticīgo saudraudzībā.

Izlasi Kol. 3:12-14. Kā tu vari būt par paraugu šīm īpašībām un dot savu ieguldījumu draudzes vienotībā? Kāpēc šīs īpašības ir tik izšķirošas draudzes vienotībai? _____

Svētais Gars mūs vieno kristībā

Izlasi 1. Kor. 12:13. Kā kristība mūs vieno ar Kristu un ar Garu? _____

Svētais Gars ir tas, kas savieno mūs vienā ticīgo miesā. Galvenā ieeja Kristus garīgajā valstībā ir ar kristību – mēs tiekam uzņemti īpašā draudzes miesā. Tādējādi kristībā ir noteikta ar kopienu saistīta dimensija un svarīga ietekme uz kopienu. Kā Kristus sekotāji mēs nevaram dzīvot tikai paši par sevi. Mums visiem ir vajadzīgs atbalsts, iedrošinājums un citu palīdzība. Un mēs noteikti nevaram piepildīt dievišķo misiju vieni. Tāpēc Dievs ir radījis draudzi. Sekot Kristum nozīmē sekot Viņam citu ticīgo sadraudzībā. Tādējādi kristības un draudze ir sekošanas Kristum redzamā daļa.

Izlasi Rom. 6:3-7. Ko simbolizē kristības Bībelē? _____

Kristībā tikt apglabātam līdz ar Jēzu Kristu ūdens kapā un tikt uzmodinātam jaunai dzīvei sadraudzībā ar Jēzu, mūsu Kungu un Glābēju, nozīmē vecās dzīves krustā sišanu un publisku apliecinājumu, ka cilvēks ir pieņēmis Kristu kā savu Glābēju.

“Kristības ir vissvinīgākā atteikšanās no pasaules. Savs “es” ar šo apliecinājumu ir miris grēka dzīvei. Ūdeņi aplāj kristību kandidātu, un visa Debesu Universa klātbūtnē ir izteikts savstarpējs solījums. Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā cilvēks ir ieguldīts ūdens kapā, apglabāts ar Kristu kristībā un izcelts no ūdeņiem, lai dzīvotu jaunu dzīvi uzticībā Dievam.” (E. Vaitas komentārs “SDA Bible Commentary” 6. sēj., 1074. lpp.)

Kristības – šis pozitīvais solis – jāveic visiem, kas vēlas tikt atzīti esam zem Tēva, Dēla un Svētā Gara autoritātes. Citiem vārdiem, kristības iezīmē patiesu nožēlu, vecās dzīves krustā sišanu, signalizējot par jaunpiedzimšanu jeb atgriešanos. Kristības arī ietver savstarpējus derības pienākumus. Ticīgie solās būt uzticīgi Dievam un Viņa baušļiem, un Dievs garantē, ka mēs varam saņemt Viņa palīdzību, kad vien mums tā būs vajadzīga.

Vai tu esi pieņēmis lēmumu sekot Kristum ūdens kapā? Ja ne, kas tevi attur no kristībā? Ja tu esi kristīts pagremdējot, kā tava kristību derība ir ietekmējusi tavu garīgo gājumu ar Jēzu? _____

Svētais Gars vieno draudzi ar Dieva Vārdu

Izlasi Ap.d. 17:11 un Jāņa 5:39, 46, 47; 8:31, 32. Kāda ir īsta Kristus mācekļa atšķirības zīme? Kāpēc Bībele ir tik nepieciešama, norādot mums uz Kristu un palīdzot mums uzticīgi sekot Viņam? _____

Galvenais līdzeklis, ar ko Svētais Gars mūs savieno ar Kristu, ir rakstītais Dieva Vārds. Bībele ir uzticams avots, kas palīdz atšķirt garīgu patiesību no maldiem. Pāvils slavēja berejiešus kā cēlsirdīgus (Ap.d. 17:11), jo viņi čakli pētīja Rakstus, lai pārbaudītu, vai dzirdētais ir patiesība.

Jebkurai reformai un garīgai atmodai – nav svarīgi, vai tā ietekmē mūs individuāli vai draudzi kopumā, – ir jābūt balstītai uz Rakstiem. Bībele ir pamats, uz kura ir celta ticība, bet vienlaikus mīlestība uz Jēzu un uz Viņa rakstīto Vārdu ir saite, kas mūs satur kopā.

Izlasi Jāņa 17:17-21. Šeit Jēzus runā par vienotību kā par kristīgo mācekļu atšķirības zīmi. Kas ir šīs vienotības pamatā saskaņā ar Jāņa 17:17? _____

Dieva Vārds ir patiesība (Jāņa 17:17, Ps. 119:160). Draudzes vienotība ir Gara darbs ar un caur Dieva rakstīto Vārdu. Svētais Gars nekad nevadīs mūs apšaubīt, kritizēt, pārspīlēt vai nepieņemt Bībeles mācību. Tā vietā Viņš liek mums vērtēt Rakstu dievišķo autoritāti. Svētais Gars nekad mūs nevilks prom no rakstītā Vārda, ne arī no dzīvā Vārda. Tā vietā Viņš mūs uztur pastāvīgā, apzinīgā un labprātīgā pakļautībā abiem. Bībele ir fundamentāls jebkuras teoloģiskas vienotības avots visā pasaulē. Ja mēs mazinātu savu nešaubīgo ticību Bībelei kā mums dotam Dieva patiesības Vārdam, draudzes vienotība būtu izjaukta.

Cik daudz laika tu pavadi Vārdā? Vēl svarīgāk – kā tu vari iemācīties pakļauties tā mācībām? _____

Gars vieno draudzi ticībā un mācībā

"Viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens Dievs un Tēvs visiem, kas ir pāri visiem, caur visiem un visos." (Ef. 4:5, 6) *Ko Pāvils mums šeit saka par vienotību un to, no kurienes tā nāk?* _____

Vienotība ticībā un mācībā ir panākama tikai uzticībā Dieva Vārdam. Kungs, kas ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, veido garīgu saiti ar ikvienu ticīgo. Tā pati jaunpiedzimšana, ko rada Svētais Gars, tā pati paklausība Dieva Vārdam, ko ir padarījis iespējamu Svētais Gars, vada pie vienotības ticībā un rīcībā, kas pārsniedz visas cilvēciskās un kultūras atšķirības.

Lai gan mēs esam aicināti pakļauties Dieva Vārdam un darīt visu, lai saglabātu mieru ar visiem (Rom. 12:18), mēs tomēr nevarēsim panākt teoloģisku vienotību vai mērķa vienotību kā draudzes miesa. Jo vienotība nav tik daudz darbs, kas jāpaveic, bet Svētā Gara dāvana, kas darbojas pie katra ticīgā individuāli un pie draudzes kopumā.

Šīs vienotības teoloģiskais pamats ir Dieva Vārds. Jebkurš aicinājums pie Gara bez rakstītā Vārda var novest pie mācības un rīcības apšaubīšanas. Un vienlaikus jebkurš aicinājums pie rakstītā Dieva Vārda bez Svētā Gara izkaltē Vārdu un padara to par tuksnesi. Tā kā ir tikai viens Kungs, ir arī tikai viena ticība, kas vada pie vienas kristības. Tikai priekpilnā uzticībā Dieva Vārdam mēs ieraudzīsim vienotību mūsu draudzē. Ja nav vienotības ticībā un mācībā, nav vienotības arī misijā.

"Mums ir viens Kungs, viena ticība, viena kristība. Kristus evaņģēlijam jāaizsniedz visas šķiras, visas tautas, visas valodas un ļaudis. Evaņģēlija ietekme ir apvienota vienā lielā brālībā. Mums ir tikai viens Paraugs, kas jāatdarina raksturā; mums visiem vajadzētu būt Kristus veidolam. Mums vajadzētu būt pilnīgā saskaņā. Tautas sajuksies Jēzū Kristū vienā prātā, vienā spriedumā, runājot vienas un tās pašas lietas un vienā mutē pagodinot Dievu." (E. Vaita "Our High Calling", 171. lpp.)

Izlasi augstāk citēto E. Vaitas apgalvojumu. Atbildot tikai par sevi, jautā: Ko es varu darīt, lai palīdzētu aizsniegt šo brīnišķīgo vienotības mērķi? _____

Svētais Gars vieno draudzi misijā un kalpošanā

Izlasi Ap.d. 2:4-11, 16-21. Kāds bija rezultāts, kad Svētais Gars tika izliets pār Jaunās Derības ticīgajiem? _____

Svētais Gars bija atbildīgs par visspēcīgāko misijas pasākumu, kādu vēsture līdz tam laikam bija piedzīvojusi. Dievs var izdarīt vairāk ar mazu grupu, kas ir vienoti nodevusies Viņam, nekā ar lielu grupu, kuras uzticība ir dalīta. Bet Dievs varētu darīt pat vēl lielākas lietas, ja mēs visi nodotu savu dzīvi un enerģiju, talantus un resursus Viņam.

No dzīvē un misijā vienotas ticīgo kopienas izauga Jaunās Derības draudze. Maza un kautrīga ticīgo grupa kļuva par spēcīgu karaspēku, efektīvu līdzekli, lai aizsniegtu cilvēkus no dažādām kultūrām un valodām. Viņi bija vienoti "Dieva vareno darbu" pasludināšanā (Ap.d. 2:11). Tas pats Dievs, kas bija aktīvs Jaunās Derības laikos, tāds būs līdz pat laiku galam, kad darbam jātiek pabeigtam, pirms Viņš nāks atkal.

Izlasi Ap.d. 2:42-47. Kādās citās lietās bija vienoti Jaunās Derības ticīgie? _____

Vasarsvētku misijas pasākumu pavadīja daudzi citi faktori, kuros agrīnā draudze bija vienota. Viņi bija vienoti Bībeles izpētē un pastāvīgi nodeva sevi apustuļu mācībai (Ap.d. 2:42). Viņi bija vienoti sadraudzībā un maizes laušanā, lasām arī par vienotu kalpošanu (Ap.d. 2:42). Viņi bija vienoti lūgšanā (Ap.d. 2:42) un Dieva slavēšanā (Ap.d. 2:47). Viņi bija vienoti, kalpojot tiem, kam bija kāda vajadzība, brīvi daloties ar to, kas viņiem bija, un viņiem viss bija kopīgs (Ap.d. 2:44, 45). Vienotas Bībeles izpētes un sadraudzības rezultāts bija ilgas līdzdalīt labo vēsti citiem un palīdzēt ļoti praktiskā veidā. Svētais Gars atvērs mūsu acis pret apkārtējo cilvēku vajadzībām.

Kādas aktivitātes tavā vietējā draudzē palīdz atklāt vienotību tajā? Ko vēl vairāk varētu darīt? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Šis ir darbs, kurā jāiesaistās arī mums. Tā vietā, lai gaidītu kādu īpašas sajūsmas brīdi, mums ir gudri jāuzlabo esošās iespējas, darot to, kas ir jādara, lai dvēseles varētu tikt glābtas. Tā vietā, lai izsmeltu prāta spēkus, domājot par laikiem, ko Kungs ir nolīcis pats Savā spēkā un nav devis noteikt cilvēkiem, mums ir jāpakļaujas Svētā Gara vadībai, jādara šī brīža pienākumi, jādala dzīvības maize, ko nav sabojājusi cilvēciska pieredze, dvēselēm, kas iet bojā patiesības trūkuma dēļ.” (E. Vaita “Izmeklētas vēstis” 1. sēj., 186. lpp.)

“Katrs cilvēks cenšas kļūt par ietekmes centru, un, kamēr Dievs nedarbosies Savu jaušu labā, viņi neredzēs, ka pakļaušanās Dievam jebkurai dvēselei ir vienīgā drošība. Viņa pārveidojošā žēlastība pie cilvēku sirdīm vadīs pie vienotības, kas vēl nav saprasta, jo visi, kas ir kļuvuši līdzīgi Kristum, būs saskaņā cits ar citu. Svētais Gars radīs vienotību.” (E. Vaita “Izmeklētas vēstis” 3. sēj., 20., 21. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko E. Vaita domā, sakot, ka “katrs cilvēks cenšas kļūt par ietekmes centru”? Kāpēc tā ir mūsu visu dabiska tieksme, un ko mēs varam darīt, lai cīnītos ar šo tieksmi savā dzīvē? (Sk. arī Fil. 2:3, 4.)

2. Daži uzsver, ka mūs patiesi savienos kalpošana, nevis mācība. Šie cilvēki apgalvo, ka doktrīnas sliecas sašķelt cilvēkus, tāpēc tās nevajadzētu izcelt. Bet kāpēc nav iespējama misija un kalpošana, ja pastāv šķelšanās mācībā? Kāpēc kopīga ticība ir spēcīgs faktors vienotas un efektīvas misijas labā?

3. Vienlaikus cik daudz vietas paliek teoloģiskām atšķirībām? Tikai nedaudzi cilvēki sapratis patiesību vienādi. Kā mēs varam būt vienoti kā draudze kopumā, vienlaikus pieļaujot nelielas atšķirības, kas ik pa laikam rodas? Kā cilvēki tavā vietējā draudzē tiek galā ar atšķirībām izpratnē un tik un tā paliek vienoti?

4. Kā Bībele var būt instruments, kas nes vienotību? Kāda attieksme ir vajadzīga Dieva Vārda izpētē, lai mēs misijā un ticībā kā draudze būtu vienoti?